

Uitspraak Commissie van Beroep 2013-21 d.d. 24 juni 2013

(prof. mr. F.R. Salomons, voorzitter, mr. A. Bus, mr. F.H.J. Mijnsen, mr. F.P. Peijster en mr. A. Rutten-Roos, leden, en mr. M.J. Drijfholt, secretaris)

Samenvatting

Execution only. Belanghebbende heeft bij het kopen van opties via het systeem van automatische orderverwerking van de bank grote verliezen geleden. Niet gebleken is dat de Geschillencommissie van een te beperkte maatstaf in verband met de reikwijdte van de ken-uw-klant-verplichting is uitgegaan. Niet in algemene zin kan worden gezegd dat een uit hoofde van een civielrechtelijke plicht op de bank rustende zorgplicht verder reikt, of in beginsel verder reikt, dan de uit publiekrechtelijke regelgeving voortvloeiende verplichtingen.

In beginsel zal een bank een tegenstrijdigheid in de antwoorden op met het oog op vaststelling van het risicoprofiel gestelde vragen over de risicobereidheid van een consument aan deze moeten voorhouden, zodat deze zich nader over zijn risicobereidheid kan uitlaten. In dit geval is de bank echter niet tot schadevergoeding verplicht, nu belanghebbende tegenover het beroep van de bank op het ontbreken van causaal verband de stelling dat zijn schade niet zou zijn ontstaan of lager zou zijn uitgevallen als de bank hem op de tegenstrijdigheid had gewezen, onvoldoende heeft onderbouwd.

De bank had belanghebbende meegedeeld dat zijn opdrachten niet zouden worden getoetst aan zijn risicoprofiel. Tot het volgen en onder omstandigheden waarschuwen van belanghebbende was de bank niet verplicht.

[Klik hier voor de uitspraak in eerste aanleg.](#)

I. De procedure in hoger beroep

- I.1 Belanghebbende heeft bij een op 28 augustus 2012 gedateerd beroepschrift met bijlagen, de uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: Geschillencommissie) van 18 juli 2012 ter toetsing voorgelegd op de voet van artikel 43.1 van het Reglement Ombudsman & Geschillencommissie Financiële Dienstverlening in verbinding met artikel 5.1 van het Reglement Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening.
- I.2 De bank heeft het beroep bestreden bij een op 4 maart 2013 gedateerd verweerschrift.
- I.3 De Beroepscommissie heeft het hoger beroep mondeling behandeld op 25 maart 2013. Beide partijen hebben hun standpunten aan de hand van aan de Beroepscommissie overgelegde pleitaantekeningen nader toegelicht en vragen van de Beroepscommissie beantwoord.

- 1.4 De bank heeft op 25 maart 2013, naar aanleiding van een verzoek van de Beroepscommissie tijdens de mondelinge behandeling, een in het dossier van de Beroepscommissie ontbrekend stuk (bijlage 8 bij de brief van 18 mei 2009 van de bank aan de Ombudsman) nagezonden. Belanghebbende heeft bij de mondelinge behandeling verklaard met het stuk bekend te zijn.

2. De procedure in eerste aanleg

Voor het verloop van de procedure in eerste aanleg verwijst de Beroepscommissie naar de aan deze uitspraak gehechte uitspraak van de Geschillencommissie.

3. Inleiding op de beoordeling van het beroep

- 3.1 De Beroepscommissie gaat op grond van hetgeen de Geschillencommissie onbestreden heeft vastgesteld, de niet of niet voldoende weersproken inhoud van de stukken van het geding en hetgeen bij de mondelinge behandeling is gebleken, uit van het volgende.

- (i) Belanghebbende heeft op 23 mei 2005 met de bank een cliëntenovereenkomst gesloten. Op die datum heeft belanghebbende voorts een 'Personaliformulier particuliere rekening' ingevuld. Op dit formulier is als adres een postbus ingevuld. Met pen is bovenaan het formulier de volgende aantekening geplaatst: 'Mirjam met jouw besproken postbus als correspondentie adres aanhouden'.
- (ii) Eveneens op 23 mei 2005 heeft belanghebbende een vragenlijst als volgt ingevuld:
- “(…)
1. Wat is het doel van uw beleggingen?	Agressieve vermogensgroei
2. Heeft u veel ervaring met beleggen?	Ik beleg al (heel) lang en ben goed bekend met de diverse beleggingsinstrumenten en de daarbij behorende risico's
3. Wat is uw beleggingshorizon?	Ik beleg voor de korte termijn (<1 jaar)
4. Welke groei van het vermogen in percentage wilt u op jaarbasis minimaal bereiken?	Meer dan 12 procent
5. Wat is uw houding ten opzichte van de verhouding tussen risico en rendement?	Ik verlang een hoog rendement en ben daarvoor bereid hoog risico te lopen
6. Hoeveel procent mag uw geïnvesteerd vermogen in een jaar maximaal dalen?	Maximaal 15 procent
7. Twee maanden nadat u een bepaald aandeel hebt gekocht daalt de koers met 25%. Wat doet u als er verder niets is veranderd?	Ik koop bij. Door te middelen heb ik mijn aandelen tegen een lagere prijs

8. Een aantal weken na aankoop van een bepaald aandeel is de waarde hiervan met 25% gestegen. Wat doet u als er verder niets is veranderd? Ik koop extra aandelen in de hoop op verdere stijging
9. Welk geld gebruikt u voor uw investeringen? Vrij vermogen, dat ik niet op hele korte termijn nodig heb
10. Wilt u handelen in afgeleide instrumenten zoals opties en futures? Ja
- (iii) (...)”
Op 1 juni 2005 heeft de bank per e-mail aan belanghebbende het volgende laten weten:
“Hartelijk dank voor het invullen van de vragenlijst ter bepaling van het risicoprofiel. Uw risicoprofiel is *offensief*. Bijgaand treft u een beschrijving aan van het risicoprofiel *offensief*. Tevens zijn de risico’s van de meest gebruikte beleggingsinstrumenten aangegeven.

Offensief

Uit de antwoorden die u heeft gegeven op vragen uit de vragenlijst blijkt, dat u een offensieve belegger bent. U verlangt een hoog rendement te behalen en u bent bereid hiervoor hoger risico te lopen. U bent bekend met de risico’s van beleggen en weet, dat beleggen in aandelen niet risicoloos is. Dit blijkt onder andere uit uw bereidheid om eventueel verlies te incasseren.

(...)

Een offensieve belegger investeert voornamelijk in aandelen en afgeleide beleggingsinstrumenten zoals opties. Een kleiner gedeelte van zijn vermogen belegt hij/zij in vastrentende waarden zoals obligaties.

Let wel: Wij sturen u dit risicoprofiel ter informatie. [naam bank] toetst uw effectenorders bij acceptatie niet aan uw risicoprofiel.

Risico’s van de verschillende beleggingsinstrumenten:

Aandelen:

(...)

Obligaties:

(...)

Opties:

Een optie is een contract waarbij de partij die de optie verstrekt (de “schrijver”) aan zijn wederpartij het recht toekent om een onderliggende waarde, bijvoorbeeld een pakket aandelen, gedurende of aan het einde van de overeengekomen periode te kopen (calloptie) of te verkopen (putoptie) tegen een prijs welke van tevoren is bepaald of waarvan overeengekomen is op welke wijze deze bepaald zal worden.

Voor dit recht betaalt de wederpartij meestal een premie aan de schrijver. De premie bedraagt slechts een fractie van de onderliggende waarde. Hierdoor leidt een koersschommeling van de onderliggende waarde tot grotere winsten of verliezen voor de houder van een optie (de zogenoemde hefboomwerking). Opties kunnen dus worden gekocht of geschreven. De koper van een optie loopt het risico dat de betaalde premie verloren gaat. Meer dan de premie kan de belegger niet verliezen. Bij het schrijven van opties wordt onderscheid gemaakt tussen gedekt en ongedekt (naakt) schrijven van opties. Gedekt schrijven houdt in dat de schrijver de onderliggende waarde waarop de overeenkomst betrekking heeft, in zijn bezit heeft. Bij een ongedekte positie is dit niet het geval. De schrijver van de optie kan te maken krijgen met (onbeperkte) verliezen, die vele malen groter kunnen zijn dan de ontvangen premie. Het schrijven van opties kan ook worden gebruikt om een effectenportefeuille te beschermen tegen een waardedaling. (...)"

- (iv) In de periode van 22 juni 2005 tot 27 april 2007 heeft belanghebbende zeer actief – vrijwel dagelijks – belegd. In totaal heeft de bank in deze periode ruim 800 transacties voor hem uitgevoerd. Een groot deel van de transacties betrof de openings- en sluitingsverkoop van opties, hoofdzakelijk op de AEX-index. Het merendeel van de belegde bedragen was afkomstig van vennootschappen, behorend tot het familiebedrijf van belanghebbende. Op 27 april 2007 was het verlies op de transacties van belanghebbende opgelopen tot ongeveer € 1.600.000.
- (v) In de periode dat belanghebbende via de bank belegde, manifesteerde zich bij hem een gokverslaving. Belanghebbende is in behandeling geweest om van deze verslaving af te komen.
- (vi) Op 19 november 2007 is conservator derdenbeslag gelegd onder de bank voor een vordering van € 2.000.000 op belanghebbende. In het verzoekschrift om beslagverlof is vermeld dat belanghebbende een bedrag van ongeveer € 1.600.000 heeft overgeboekt naar zijn beleggersrekening bij de bank en dat belanghebbende dit bedrag had onttrokken aan vennootschappen, behorend tot zijn familiebedrijf.

3.2 Belanghebbende vordert vergoeding voor de verliezen op de door de bank uitgevoerde transacties. Hij heeft zijn vordering beperkt tot € 1.000.000, te vermeerderen met wettelijke rente en proceskosten. Hij heeft daaraan ten grondslag gelegd dat de bank haar bijzondere zorgplicht jegens hem heeft geschonden. De vragen op de vragenlijst waren ontoereikend voor een verantwoorde vaststelling van het risicoprofiel. Verschillende omstandigheden hadden aanleiding voor de bank moeten zijn om nadere inlichtingen in te winnen en belanghebbende te waarschuwen: de hoge frequentie van de opdrachten, de omvang van de belegde bedragen, het hoge bedrag aan provisie dat de bank verdiende en het feit dat het geld voor de beleggingen niet afkomstig waren van hem maar van verschillende vennootschappen.

3.3 De Geschillencommissie heeft de vordering afgewezen. Daartoe heeft zij, samengevat weergegeven, het volgende overwogen.

- Tussen partijen heeft een execution only-relatie bestaan. In het kader van deze relatie kon de bank volstaan met het opmaken van een eenvoudig cliëntenprofiel, waarin de kennis, financiële positie en beleggingsdoelstellingen van de cliënt werden vastgelegd. Aangenomen moet worden dat de bank geen inlichtingen heeft ingewonnen over de financiële positie van belanghebbende, zodat zij in dit opzicht is tekortgeschoten. Verder had de bank belanghebbende moeten wijzen op de tegenstrijdigheid tussen zijn antwoord dat hij niet meer verlies dan 15% per jaar wenste te lijden en de overige antwoorden, die er veeleer op wezen dat belanghebbende bereid was aanzienlijke risico's te lopen.
- Hoewel de bank op deze punten is tekortgeschoten, is zij niet tot schadevergoeding verplicht, omdat onvoldoende is gebleken dat causaal verband bestaat met de gestelde schade. Veeleer is aannemelijk dat belanghebbende ook indien de bank naar behoren inlichtingen zou hebben ingewonnen, te kennen zou hebben gegeven dat hij volgens een offensief profiel wenste te beleggen.
- Voor de aan opties verbonden risico's heeft de bank belanghebbende voldoende gewaarschuwd.
- Tot het inwinnen van nadere inlichtingen gedurende de looptijd van de overeenkomst was de bank niet gehouden, nu belanghebbende telkens alleen heeft gehandeld in gekochte opties, waarbij het risico beperkt is gebleven tot het telkens toereikende saldo op zijn rekening.
- De zorgplicht van de bank ging niet zover dat zij de herkomst van de belegde gelden moest controleren, nu belanghebbende zelf had verklaard dat hij met eigen vermogen belegde.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 In beroep heeft belanghebbende tegen de bestreden beslissing aangevoerd dat de feiten niet op volledige en juiste wijze in de beoordeling door de Geschillencommissie zijn betrokken. Voorts heeft hij aangevoerd dat de beslissing niet in overeenstemming is met het geldende recht. Belanghebbende heeft deze algemene grief geconcretiseerd in een drietal bezwaren.

Reikwijdte van de ken-uw-klant-verplichting

4.2.1 De Beroepscommissie vindt aanleiding eerst het tweede bezwaar van belanghebbende te bespreken, dat aldus kan worden samengevat dat de Geschillencommissie in verband met de reikwijdte van de ken-uw-klant-verplichting bij het aangaan van de cliëntenovereenkomst een te beperkte maatstaf heeft aangelegd door te overwegen dat tussen partijen een execution only-relatie heeft bestaan. Belanghebbende voert aan dat partijen hun overeenkomst niet hebben aangeduid als execution only. De overeenkomst tussen partijen was volgens hem een 'gewone' relatie met een bank, zij het dat geen advisering en vermogensbeheer zijn overeengekomen. Voorts voert hij aan dat het begrip execution only geen zelfstandig juridisch toetsingskader met zich meebrengt en dat de zorgplicht van de bank in beginsel verder reikte dan de publiekrechtelijke regelgeving.

- 4.2.2 Dit bezwaar gaat eraan voorbij dat uit de pleitaantekeningen van Y voor de behandeling van de zaak bij de Geschillencommissie blijkt dat namens belanghebbende is erkend dat de relatie tussen partijen geldt als execution only. Op grond van deze erkenning heeft de Geschillencommissie terecht overwogen dat tussen partijen niet in geschil is dat tussen hen een relatie van execution only heeft bestaan. Onder deze omstandigheden had belanghebbende in beroep moeten stellen en uiteenzetten dat en waarom desondanks niet van een execution only-relatie sprake was. Dit heeft belanghebbende nagelaten. Uit hetgeen belanghebbende ter toelichting op zijn bezwaar nog heeft aangevoerd, volgt ook niet dat de relatie anders dan als execution only moet worden beschouwd. In zoverre faalt het bezwaar van belanghebbende.
- 4.2.3 Nu de verhouding tussen partijen in 2005 is aangegaan, moet de verplichting van de bank tot het verzamelen van gegevens over belanghebbende worden beoordeeld aan de hand van het toen geldende art. 28 lid I Nadere regeling gedragstoezicht effectenverkeer 2002 (NR 2002). Op grond van deze bepaling diende de bank in het belang van belanghebbende informatie in te winnen betreffende zijn financiële positie, zijn ervaring met beleggingen in financiële instrumenten en zijn beleggingsdoelstellingen, voor zover dit redelijkerwijs relevant was bij de uitvoering van de door de bank te verrichten diensten. Nu het ging om een execution only-relatie, behoefde minder vergaande informatie te worden ingewonnen dan wanneer partijen beleggingsadvies of vermogensbeheer waren overeengekomen. De bank kon op grond van art. 28 lid I NR 2002 volstaan met, zoals de Geschillencommissie heeft overwogen, het opmaken van een eenvoudig cliëntenprofiel, waarin de kennis, financiële positie en beleggingsdoelstellingen van de cliënt werden vastgelegd. Uit de toelichting bij de bepaling volgt dat de bank zich bij het onderzoek met betrekking tot de financiële positie kon beperken tot het zich ervan vergewissen dat belanghebbende over voldoende middelen beschikte om de uit de overeenkomst voortvloeiende verplichtingen na te komen (Staatscourant 1999, nr. 12 / pag. 8, blz. 41).
- 4.2.4 Belanghebbende benadrukt dat de verhouding tussen partijen van civielrechtelijke aard is, en dat daarom op de bank een op de eisen van redelijkheid en billijkheid gebaseerde bijzondere zorgplicht rust, die in beginsel verder reikt dan de publiekrechtelijke regelgeving. Hoewel inderdaad de rechtsverhouding tussen partijen van civielrechtelijke aard is, kan niet in algemene zin worden gezegd dat een uit dien hoofde op de bank rustende zorgplicht verder reikt, of in beginsel verder reikt, dan de uit publiekrechtelijke regelgeving voortvloeiende verplichtingen. Dit vloeit ook niet voort uit de door belanghebbende genoemde rechtspraak, waaronder het arrest De Treek/Dexia (HR 5 juni 2009, LJN BH2815, NJ 2012/182), in welk arrest (r.o. 4.10.3) de Hoge Raad slechts als onjuist heeft verworpen de opvatting dat 'deze privaatrechtelijke zorgplicht geen verdere reikwijdte kan hebben dan de zorgplichten die in publiekrechtelijke regelgeving zijn neergelegd' (cursivering toegevoegd). Belanghebbende licht niet toe in welke zin de op de bank rustende zorgplicht in het onderhavige geval in verband met het verzamelen van gegevens over belanghebbende verder reikte dan uit de formulering van art. 28 lid I NR 2002 voortvloeit. Ook overigens is niet gebleken dat de Geschillencommissie in dit verband van een te beperkte maatstaf is uitgegaan. Het bezwaar van belanghebbende dient daarom te worden verworpen.

Ernst van de geconstateerde verzuimen

- 4.3.1 Het eerste bezwaar van belanghebbende houdt in dat de Geschillencommissie de ernst van de door haar geconstateerde verzuimen heeft miskend. Uit de toelichting op dit bezwaar in het beroepschrift valt af te leiden dat de bank volgens belanghebbende bij het aangaan van de overeenkomst geen genoegen had mogen nemen met de antwoorden op de vragenlijst en dat dit verzuim van groter gewicht dient te worden geacht dan de Geschillencommissie heeft geoordeeld. Volgens belanghebbende zou hij, indien de bank naar aanleiding van zijn antwoorden op de vragenlijst nadere vragen zou hebben gesteld, slechts nader hebben kunnen antwoorden dat hij niet over enig vermogen beschikte en zou dit voor de bank een verklaring hebben opgeleverd voor de door hem aangegeven beperking van het ten hoogste te lijden verlies. Hierin ligt besloten dat belanghebbende zich op het standpunt stelt dat de bank in dat geval nadere maatregelen had behoren te treffen om de nadelen af te wenden die voor belanghebbende als gevolg van het sluiten van de overeenkomst met de bank zouden kunnen optreden.
- 4.3.2 De bank heeft aangevoerd dat zij bij het aangaan van de execution only-relatie met belanghebbende kon volstaan met het opmaken van een relatief eenvoudig profiel, waarin de kennis, financiële positie en de beleggingsdoelstelling van de klant werden vastgelegd, alsmede dat zij met de vraag “Welk geld gebruikt u voor uw investeringen?” wel degelijk heeft gevraagd, zij het summier, naar de financiële positie van belanghebbende. Voorts heeft de bank betoogd dat zij uit het antwoord van belanghebbende (“Vrij vermogen, dat ik niet op hele korte termijn nodig heb”) mocht afleiden dat het om vrij besteedbare gelden zou gaan. Met betrekking tot de risicobereidheid heeft de bank betoogd dat het risicoprofiel van belanghebbende offensief was en hij bereid was een hoog risico te lopen. Daaraan deed zijn antwoord op vraag 6 van de vragenlijst niet af, aldus de bank.
- 4.3.3 Zoals hiervoor is overwogen, kon de bank bij het onderzoek met betrekking tot de financiële positie van belanghebbende ermee volstaan zich ervan te vergewissen dat hij over voldoende middelen beschikte om de uit de overeenkomst voortvloeiende verplichtingen na te komen. Belanghebbende heeft bij het invullen van de vragenlijst vermeld dat de middelen waarmee hij belegde vrij vermogen vormden dat hij niet op heel korte termijn nodig had. De bank heeft bij het aangaan van de relatie redelijkerwijs op de juistheid van deze verklaring mogen afgaan. De stelling in het beroepschrift dat belanghebbende niet over enig vermogen beschikte, komt ook niet overeen met de verklaring van belanghebbende ter zitting dat hij bij het aangaan van de relatie voor ongeveer € 20.000 aan eigen gelden bezat die hij voor het doen van beleggingen bestemde. Voorts heeft hij ter zitting verklaard dat hij op dat moment nog niet van plan was om voor zijn beleggingen gebruik te maken van gelden uit zijn familiebedrijf. In de gegeven omstandigheden ziet de Beroepscommissie dan ook geen grond voor een verwijt aan de bank dat zij over de financiële positie van belanghebbende aanvullende informatie had moeten inwinnen.

- 4.3.4 Met betrekking tot het antwoord op vraag 6 van de vragenlijst (“Mijn investeringen mogen niet minder waard worden dan maximaal 15 procent”) heeft de Geschillencommissie geconstateerd dat dit een tegenstrijdigheid opleverde met de overige antwoorden, met name antwoorden als ‘agressieve vermogensgroei’ en ‘ik verlang een hoog rendement en ben daarvoor bereid hoog risico te lopen’. In beginsel zal een bank een dergelijke tegenstrijdigheid aan de consument moeten voorhouden, zodat deze zich nader kan uitlaten over zijn risicobereidheid. De bank kon dan ook niet zonder meer volstaan met het in 3.1 onder (iii) aangehaalde bericht dat voor hem een offensief risicoprofiel was vastgesteld en dat hij bereid was voor het verlangde hoge rendement een hoger risico te lopen.
- 4.3.5 De bank heeft aangevoerd dat niet aannemelijk is dat belanghebbende zich aan enige waarschuwing van de bank iets gelegen zou hebben laten liggen. Hierin ligt besloten de stelling dat geen causaal verband bestaat tussen de aan haar verweten tekortkomingen en de door belanghebbende geleden schade. Voor zover het bezwaar van belanghebbende aldus moet worden begrepen dat de bank, gelet op de ernst van haar tekortschieten, gehouden is tot het vergoeden van schade die ook zonder dat tekortschieten zou zijn geleden, dient het te worden verworpen. Voor zover belanghebbende wil betogen dat zijn schade niet zou zijn ontstaan of lager zou zijn uitgevallen als de bank hem op de onder 4.3.4 bedoelde tegenstrijdigheid had gewezen, heeft hij dit niet van een afdoende onderbouwing voorzien. Hij wijst erop dat hij in dat geval slechts had kunnen antwoorden dat hij niet over enig vermogen beschikte en dat daarin de voor de bank kenbare verklaring zou zijn gelegen voor de aangegeven beperking van het ten hoogste te lijden verlies. Hiervoor is evenwel reeds vastgesteld dat belanghebbende ter zitting heeft verklaard dat hij ongeveer € 20.000 aan eigen gelden bezat. Ook overigens is niet aannemelijk geworden dat belanghebbende anders zou hebben gehandeld.
- 4.3.6 Het eerste bezwaar slaagt derhalve niet.

De werkwijze van de bank na de totstandkoming van de relatie

- 4.4.1 Het derde bezwaar van belanghebbende richt zich tegen de overweging in de bestreden beslissing onder 4.4 dat hij aan een gokverslaving leed. Daarmee is volgens belanghebbende zowel de werkwijze van de bank als de gevolgen daarvan voor hem onjuist beoordeeld. Belanghebbende verwijt de bank dat het geautomatiseerde systeem voor orderverwerking geen enkele vorm van waarschuwing of signalering bevat, waardoor hij geleidelijk zozeer onder de invloed raakte van de verslavende, een rationele besluitvorming belemmerende, werking van de werkwijze van de bank dat ten slotte sprake was van een verslaving waarvoor medische behandeling noodzakelijk was. Prikkel tot zelfcontrole heeft de bank kennelijk bewust achterwege gelaten, aldus belanghebbende.
- 4.4.2 De bank heeft betwist dat zij een beleid voerde dat verslaving of belemmering van rationele besluitvorming in de hand zou werken. Voorts heeft zij aangevoerd dat een bank niet gehouden is in een execution only-relatie het gedrag van cliënten te volgen en cliënten onder omstandigheden te waarschuwen, nog daargelaten hoe belanghebbende op een dergelijke waarschuwing zou hebben gereageerd.

- 4.4.3 De bank had hem bij het aangaan van de relatie meegedeeld dat zij de door hem gegeven opdrachten niet zou toetsen aan zijn risicoprofiel. Tot het volgen en onder omstandigheden waarschuwen van belanghebbende was de bank in de gegeven omstandigheden niet verplicht.
- 4.4.4 Ter zitting heeft belanghebbende in dit verband nog een beroep gedaan op art. 26a lid 5 NR 2002 en op art. 29 NR 2002. Op grond van eerstgenoemde bepaling was de bank verplicht te beschikken over procedures en maatregelen ter zake van de detectie van afwijkende transactiepatronen. Deze bepaling bedoelt niet de belangen van de cliënt te beschermen (zie Staatscourant 16 december 2003, nr 243, p. 14, blz. 5). Verder wordt, zo blijkt uit de toelichting (t.a.p., blz. 6), met ‘afwijkende transactiepatronen’ met name bedoeld op transacties die niet passen binnen het risicoprofiel van de cliënt. Belanghebbende heeft echter niet gesteld dat hij opdracht heeft gegeven tot transacties die niet aan zijn risicoprofiel beantwoordden. Op grond van art. 29 NR 2002 was de bank verplicht zich te onthouden van het uitvoeren van transacties voor rekening van cliënten met een zodanige frequentie of van een zodanige omvang dat dit gezien de omstandigheden kennelijk slechts strekt tot bevoordeling van de bank, tenzij sprake is van transacties waarvoor de cliënt op eigen initiatief uitdrukkelijk opdracht heeft gegeven. Nu tussen partijen vaststaat dat de bank voor belanghebbende telkens slechts transacties uitvoerde waarvoor belanghebbende op eigen initiatief uitdrukkelijk opdracht had gegeven, kan aan art. 29 NR 2002 geen argument worden ontleend dat de bank het tot haar bijzondere zorgplicht moest rekenen belanghebbende te waarschuwen voor de frequentie of omvang van zijn transacties.
- 4.4.5 Ook het derde bezwaar van belanghebbende faalt wordt verworpen.

5. Slotsom

Nu geen van de door belanghebbende aangevoerde bezwaren slaagt, zal de bestreden beslissing worden gehandhaafd.

6. Beslissing

De Beroepscommissie handhaaft de bestreden beslissing van de Geschillencommissie.